

Komentář k prvnímu čtení

Kniha Moudrosti je asi nejmladší text Starého zákona. Její hlavní téma je umění žít v souladu s Bohem. Pošetilci nechtějí o souladu či „poslušnosti Bohu“ slyšet a vysmívají se jí, dokonce ji obcházejí zlem. Ale moudrost hned vzápětí (2,21-22) ukazuje krátkozrakost takového jednání. (Pramen: vira.cz)

Bezbožníci řekli: „Číhejme na spravedlivého, podívejme se, zda jsou pravdivá jeho slova, zkusme, jak to s ním skončí. Je-li spravedlivý Božím synem, Bůh se ho ujme a vysvobodí ho z ruky protivníků. Zkousějme ho souzením a trápením, abychom poznali jeho mírnost a přesvědčili se o jeho trpělivosti. Odsudíme ho k hanebné smrti, zda najde ochranu, jak říká.“ (Mdr 2,12a.17-20)

Dnešní evangelium

Ježíš a jeho učedníci procházeli Galilejí, ale on nechtěl, aby o tom někdo věděl. Poučoval totiž své učedníky a říkal jim: „Syn člověka bude vydán lidem do rukou a zabijí ho, ale za tři dni po své smrti vstane.“ Oni však té řeči nerozuměli, ale báli se ho zeptat.

Potom přišli do Kafarna. Když byl v domě, zeptal se jich: „O čem jste cestou rozmlouvali?“ Oni mlčeli, protože cestou mezi sebou rozmlouvali o tom, kdo z nich je největší. Ježíš se posadil, zavolal si svých Dvanáct a řekl jim: „Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech.“ Pak vzal dítě, postavil ho před ně, objal ho a řekl jim: „Kdo přijme jedno z takových dětí kvůli mně, mne přijímá; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal.“ (Mk 9,30-37)

Zamyšlení

Kde končí správná snaha zajistit sebe a blízké a kde začíná sobectví? Ježíš mluví k učedníkům o Božím plánu záchrany nejen učedníků, ale lidstva v jeho dějinách. Apoštolové ale přemýšlejí nad nejbližšími dny a nad tím, jak se udržet v Pánově přízni. Když by stejnou úvahu o „udržení se v přízni“ nahlíželi perspektivou Božího plánu, okamžitě by věci byly jasné. Není chybou hledat výhody. Chybou je hledat výhody pouze pro nejbližší čas bez ohledu na cíl, ke kterému kráčíme, a na ty, kteří jdou s námi. (Pramen: vira.cz)

Modlitba

Laskavý Bože,

chci Ti zůstat věrný bez ohledu na to,

v jak složité a obtížné situaci se ocitnu.

Stůj při mně.

Sám to nedokážu.

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 23.9. 2018 v 9.00 za † maminku Marii s prosbou za zdraví pravnoučat

Velemín v 11.00 za ochranu nenarozených dětí
St 26.9. 2018 na dobrý úmysl

Pá 28.9. 2018 v 10.30 Poutní mše sv. za farníky, spoluobčany, přítomné a jejich rodiny

Ne 30.9. 2018 v 9.00

Modlitební skupina - Út v 16.30

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Hledej Boha tam, kde se ti zdá, že není.
- Znáš Hospodina, který „ochuzuje“? Bez tohoto poznání nikdy nezbohatneš!
- Kolik stran by měla tvoje Bible, kdybys vytrhl všechno, čemu nevěříš?

VÁCLAV

Č. 25. (2018)

23.9. 2018

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

25. neděle v mezidobí

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE **Ne - v 9.00**
 Út - v 17.30
 St - v 17.30
 Čt - v 7.30

Pá - pravidelně v 16.30 28. září v 10.30

DD MILEŠOV **Pá - v 9.00 28. září se konat nebude**

Rozvrh nedělních bohoslužeb v lovosickém farním obvodu platný od 1. září 2018

1.neděle v měsíci	Lovosice v 9.00	Lukavec v 11.00
2. neděle v měsíci	Lovosice v 9.00	Medvědice v 11.00
3. neděle v měsíci	Lovosice v 9.00	Sulejovice v 11.00
4. neděle v měsíci	Lovosice v 9.00	Velemín v 11.00
5. neděle v měsíci	Lovosice v 9.00	_____

Dosavadní úterní bohoslužby v Lukavci, sobotní ve Velemíně a nedělní v Sulejovicích se konat nebudou.

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

292. Může člověk udělat něco zlého, z čeho se nakonec vyklube něco dobrého?

Nikoliv, člověk nesmí dělat něco zlého v očekávání, že to nakonec přinese něco dobrého. Někdy nám ovšem nezbývá nic jiného než připustit menší zlo, aby se zabránilo většímu zlu.

Účel nesvěří prostředky. Nemůže být správné zneužívání embryí k výzkumu kmenových buněk, i kdyby to mělo medicíně přinést dalekosáhlé úspěchy. Je špatné snažit se „pomoci“ oběti znásilnění nabídkou potrátu. Mravní zlo nelze ospravedlňovat případnými dobry, která by z něho mohla vzejít.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

23. září – pam. **sv. Pia z Pietrelciny**, kněze

28. září – slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa (svátek naší farnosti)

Byl vnukem Bořivoje a sv. Ludmily. Ta jako matka jeho otce Vratislava I. mu pro život dala cennější výbavu než jeho vlastní, Drahomíra. Naučila ho křesťanským zásadám, ctnostem, základům moudrosti i rozvaze. Václav dospěl v panovníka, který ochránil český národ před podmaněním od nepřátel, usiloval o mravní i kulturní povznesení Čech a dal důkaz naší rovnocennosti s ostatními zeměmi Evropy. Mezi jeho významné ctnosti patřila silná vůle, hluboká zbožnost a mírumilovnost. Svým příkladem vedl lid z vlivů pohanství ke křesťanskému životu. Zaplatil za to životem u dveří kostela ve Staré Boleslavi a stal se hlavním patronem naší země. Zemřel roku 929 nebo 935.

Mnich Kristián o něm napsal: „Byl dokonalejší ve víře, neboť všem chudým činil dobře, nahé odíval a hladové sytil. Měl rád chudé i bohaté, služebníkům Božím přisluhoval a zdobil mnohé kostely.“

Atributy: dva andělé, hrozny a klasy, korouhev či kopí s praporem, orlice, kníže na koni, štít a zbroj

26. září – nez. pam. **sv. Kosmy a Damiána**, mučedníků

27. září – pam. **sv. Vincence z Paula**, kněze

29. září – **svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů**

30. září – **26. neděle v mezidobí** (pam. **sv. Jeronýma**, kněze a učitele církve)

Osvědčený způsob modlitby nad Biblí: tzv. Lectio divina

Způsob modlitby dostupný i těm nejzanedbanějším z nás

Jeden z osvědčených druhů modlitby se nazývá lectio divina. Přeloženo doslova to znamená „posvátné čtení“. Tento způsob modlitby používá k prohloubení našeho vztahu s Bohem Biblí. Metoda Lectio divina zapojuje jak naši představivost, tak pracuje i s naší schopností přemýšlet.

Když jsem já poprvé slyšel výraz lectio divina, představil jsem si nějaké postarší mnichy uzavřené v tichu čítárny, nehučně obracející pergamenové listy středověkých rukopisů. Znělo to sice romanticky, ale nevypadalo to, že by to mohlo být nějak užitečné a prospěšné i pro mě.

Měl jsem ale to štěstí, moci se s touto metodou seznámit blíže. Tato praxe je totiž dostupná i těm nejzanedbanějším z nás. Lectio divina je v podstatě setkání s Bohem prostřednictvím Pisma svatého.

Technika modlitby „Lectio divina“

Nejjednodušší způsob vykonávání lectio divina spočívá ve čtyřech krocích. Předtím než začneme, si zvolíme nějaký text z Bible, který bude základem naší modlitby.

V tomto ukázkovém případě si zvolme vyprávění o Ježíšově kázání v nazaretské synagoze, jak ho zachycuje Lukášovo evangelium (Lk 4,16–30). Na začátku svého veřejného působení přijde Ježíš do města, ve kterém vyrůstal, a vchází do synagogy, aby tam kázal. Rozvine svitek Tóry a začne číst text z knihy proroka Izaiáše. „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku.“ Pak lidem odvážně řekne: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“ Zástup Ježíše zpočátku přijímá s uznáním. Jsou ohromeni tím, že chlapec z jejich města je tak vzdělaný. Ale poté Ježíš začne kritizovat shromážděné pro nedostatek víry a řekne: „Žádný prorok není vítáný ve svém domově.“ Zástup se na něj obořil. „Zvedli se, vyhnali ho ven z města a vedli až na sráz hory,“ odkud ho chtěli shodit. Ježíš ale bez újmy „prošel jejich středem a ubíral se dál“.

Jako při každé modlitbě nejprve poprosíme Boha o pomoc. Potom budeme uvažovat o textu s použitím metody lectio divina.

Čtyři kroky lectio divina:

- 1/ Čtení - o čem se v textu mluví?
- 2/ Meditace - co mi prostřednictvím textu Bůh říká?
- 3/ Modlitba - co chci Bohu o tomto textu říct já?
- 4/ Činnost, akce - co chci na základě své meditace udělat?

2. krok: meditace

Co mi prostřednictvím textu Bůh říká?

Nyní si položíme otázku, jestli nám Bůh tímto textem chce něco zjevit. Tady se při hlubším rozjímání nad textem může ke slovu dostat naše představivost.

Někdy může text bezprostředně navázat na něco v našem životě. Existují v našem životě například oblasti, v nichž se navzdory odmítání okolí cítíme jako prorocký hlas? V evangelijním příběhu Ježíš chtěl předat své poselství, i když nejspíš věděl, že je kontroverzní. Je v našem životě něco, co nás pobízí k podobně odvážnému postoji?

Důležitá je tu aplikace na náš život. Při rozjímání o tomto příběhu si například vzpomenu na nepříjemnou situaci v zaměstnání – ke kolegyni v práci se ostatní chovají špatně. Už delší dobu jsem přemýšlel, že se postavím na její obranu, ale nevím, co by to znamenalo pro mou kariéru. Proč jsem si vzpomněl na kolegyni právě při této meditativní modlitbě? Zkušený průvodce by nám řekl: „Zbystři pozornost!“ Taková asociace při meditaci o Ježíšově kontroverzním výroku nemusí být náhodná.

Konkrétní příklad z mého života: Před nějakým časem jsem byl úplně bezradný. V předchozích týdnech jsem přemýšlel o jedné sporné záležitosti, kterou jsem chtěl otevřít, ale obával jsem se reakce, kterou by to mohlo vyvolat. Vzal jsem si do modlitby právě tento příběh. Když jsem meditoval nad daným textem, všiml jsem si schopnosti Ježíše mluvit pravdu a naplnila mě touha být jako on a říct pravdu. Do svého deníku jsem si pak napsal: „Lidé shromáždění v synagoze se cítili různě a reagovali na Ježíše různým způsobem. Někteří se zhrozili, někteří tleskali, někteří cítili strach. Ale on to i přesto řekl!“ Text mi tak zprostředkoval Ježíšovu důvěryplnou svobodu. Zdálo se mi, že skrze mou reakci na příběh mi Bůh nabízí cosi z Ježíšovy důvěry a svobody. (pokračování přístě)

Se svolením zpracováno podle knihy James Martin, Jezuitský návod (téměř) na všechno, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno

Prosím rodiče, aby přihlašovali své děti na výuku náboženství ve školním roce 2018–19. Navrhují, aby se hodina náboženství pro děti I. stupně ZŠ konala v sobotu od 9.00

Sbírka z 16.9. 2018 = 2.200,- Kč. Děkujeme

Sbírka z 23. září je věnována na Charitu.

Děkuji za úklid a výzdobu našeho kostela.

Přeji všem pokojný a požehnaný týden.

3. krok: modlitba
Co chci Bohu o tomto textu říct já?

modlitba

Ted' je řada na nás, abychom řekli něco Bohu. Jaké pocity a jaké otázky v nás text vyvolává? Jak na něj reagujeme? Dejme to Bohu najevo.

Po rozjímání nad tímto konkrétním úryvkem evangelia můžeme například dospět k závěru, že jsme strašpytlové. Postavit se na obranu kolegyně nebo za svou pravdu může být nebezpečné. Můžeme mít oprávněné obavy, že budeme odmítnuti, tak jako odmítl Ježíše v jeho rodném městě.

Na druhou stranu nás může povzbudit jeho důvěra. Můžeme dojít k poznání, že všechna prorocká gesta pravděpodobně vyvolávala u proroků obavy. Ale všichni proroci, podobně jako Ježíš, zvládli tento strach díky důvěře v Boha. Možná v sobě cítíte směr obav a důvěry. Teď je čas upřímně Bohu o svých citech povědět.

Při meditatívni modlitbě jsem pocítil obavy ozvat se. Být prorockým hlasem zní romanticky, ale jen do té doby, dokud nemusíte čelit rozruženému davu (nebo jen pár našťavaným lidem). Co se stane, když se ozvu? Odmítnou mě?

Čím víc jsem se na to téma modlil, tím víc jsem se vracel k téže otázce: Jak to, že Ježíš dokázal mluvit s takovou odvahou, když věděl, že ho lidé nejspíš odmítnou? Postupně jsem si uvědomil, že v synagoze každý znal Ježíše a Ježíš nejspíš znal je. Mohl předpokládat jejich reakci – podobně jako my umíme odhadnout reakci svých přátel, kdybychom jim chtěli říct něco provokativního. Ježíš tedy asi očekával jejich odmítnutí. Jeden z důvodů, proč dokázal promluvit, byla jeho svoboda neomezovaná obavami, jestli ho lidé přijmou, nebo odmítnou. Ježíš dokonale ztělesňoval to, co lze nazvat nezávislostí.

4.	krok:	činnost
Co chci na základě své meditace udělat?		

A nakonec přijde čas konat. Modlitba by nás měla rozhýbat k činnosti, i kdyby šlo jen o předsevzetí být soucitnější. Vstup do vztahu s Bohem nás mění, činí nás laskavějšími a činorodějšími.

Poté co jsme si přečetli příběh o Ježíši v synagoze, poté co jsme se sami sebe zeptali, co nám chce Bůh říci a poté co jsme řekli Bohu o naší reakci, nastal nyní čas něco udělat. Třeba sebereme odvahu a začneme bránit kolegyni. Nebo se rozhodneme odpustit tomu, kdo nás zranil. Nebo pocítíme, že bychom se měli více modlit za pochopení toho, co máme udělat. Naše modlitba by ovšem měla vyústit do konkrétní činnosti.

Přitažlivý příklad Ježíšovy svobody mě v mém případě povzbudil ozvat se ve věci, která mi ležela na srdci. Bylo to těžké a vyvolalo to hněv několika jedinců, já se ale snažil následovat Ježíšův příklad. Pomohlo mi to v těžkých časech a získal jsem tím

sebedůvěru. Strach ostatně nebyl na místě: nikdo mě neshodil ze skály ani doslova, ani obrazně.

Čtyři kroky lectio divina:

- 1/ Čtení - o čem se v textu mluví?
- 2/ Meditace - co mi prostřednictvím textu Bůh říká?
- 3/ Modlitba - co chci Bohu o tomto textu říct já?
- 4/ Činnost, akce - co chci na základě své meditace udělat?